

Το σχολείο «Ελπίδα»

Η διευθύντρια του «Hope» College ήταν μια γενναϊόδωρη και καλή γυναίκα. Πίστευε ακράδαντα στη σημασία της εκπαίδευσης. *«Ο καθένας αξίζει ένα καλό ξεκίνημα στη ζωή»*, συνήθιζε να λέει στο προσωπικό.

«Δεν θέλω κανέναν να έχει πιο ευνοϊκή αντιμετώπιση από τους άλλους σε αυτό το σχολείο. Αυτό δεν θα ήταν δίκαιο».

Μια μέρα, μια ομάδα προσφύγων μαθητών έφτασε στο σχολείο. Οι οικογένειές τους είχαν έρθει από μια γειτονική χώρα λόγω πολεμικών συγκρούσεων. Η διευθύντρια είπε στο προσωπικό:

«Αυτά τα άτυχα παιδιά έχουν χάσει τα πάντα. Καλωσορίστε τα στις τάξεις σας. Πρέπει να υποφέρουν όσο γίνεται λιγότερο. Ο πόλεμος δεν ήταν δικό τους λάθος».

Το προσωπικό συμφώνησε. Τα παιδιά μπήκαν σε τάξεις ανάλογα με την ηλικία τους. Οι περισσότεροι από τους πρόσφυγες μαθητές ήταν μόνοι τους στις τάξεις, αλλά σε μια τάξη υπήρξε μια ομάδα τεσσάρων αγοριών προσφύγων.

Σύντομα το προσωπικό διαπίστωσε ότι υπήρχαν δυσκολίες στη συνεκπαίδευση των προσφύγων με τους άλλους μαθητές. Ένας ένας, πήγαιναν στην διευθύντρια να παραπονεθούν. *«Η προσφυγοπούλα στην τάξη μου δε μιλάει τη γλώσσα μας»*, είπε μια εκπαιδευτικός. *«Δεν έχω χρόνο να της μεταφράζω συνέχεια. Μου παίρνει πολύ χρόνο. Αυτό είναι εις βάρος των άλλων μαθητών».* *«Ο πρόσφυγας στην τάξη μου δε μιλάει με κανέναν»*, παρατήρησε ένας άλλος εκπαιδευτικός. *«Ίσως είναι πληγωμένος από τον πόλεμο. Ή μπορεί να έχει μαθησιακές δυσκολίες. Τι να κάνω;»* Ένας άλλος εκπαιδευτικός είπε, *«Έχω μια μαθήτριά που είναι τραυματισμένη και δεν μπορεί να περπατήσει. Δεν μπορεί να πάρει μέρος σε καμιά φυσική δραστηριότητα ούτε να ανέβει τις σκάλες για το εργαστήριο φυσικών επιστημών».*

Στη συνέχεια άρχισαν να εμφανίζονται και άλλα προβλήματα. Στην διάρκεια του μεσημεριανού φαγητού, παρατηρήθηκαν φαινόμενα εκφοβισμού και πειράγματα. Μερικά παιδιά τους έλεγαν προσβλητικά λόγια και τους ζητούσαν να επιστρέψουν πίσω στον τόπο τους.

Τα τέσσερα αγόρια που ήταν στην ίδια τάξη έκαναν μια συμμορία για να προστατευτούν. Μια μέρα, υπήρξε μια διαμάχη ανάμεσα σε ένα από αυτά και ένα ντόπιο αγόρι. Ο πρόσφυγας χτύπησε τον αντίπαλό του πολύ άσχημα. Το προσωπικό είπε ότι θα έπρεπε να αποβληθεί από το σχολείο, αλλά η διευθύντρια αναρωτήθηκε αν αυτό θα ήταν δίκαιο, δεδομένου τι είχε περάσει αυτό το αγόρι. Το προσωπικό είπε:

«Έχουμε προσπαθήσει πολύ, αλλά τα παιδιά μας υποφέρουν. Δεν μπορούμε να διδάξουμε αυτά τα παιδιά και τους ντόπιους μαθητές μαζί».

Λίγο μετά, οι γονείς των προσφύγων μαθητών ζήτησαν να δουν την διευθύντρια. Είπαν:

«Δεν μας αρέσει που τα αγόρια και τα κορίτσια αθλούνται μαζί. Αυτό είναι αντίθετο με την θρησκεία και τον πολιτισμό μας».

Η διευθύντρια άρχισε να χάνει την υπομονή της. Ήξερε ότι ήταν ένα δύσκολο πρόβλημα, αλλά μέσα της πίστευε ότι δεν έπρεπε να χαθεί η ελπίδα.

[Από το εκπαιδευτικό εργαλείο του Συμβουλίου της Ευρώπης *«Ζούμε δημοκρατικά»*

(<https://www.living-democracy.com>), τόμος 3, σελ. 80]

Το σχολείο «Ελπίδα»

Φύλλο Εργασίας

1. Αφού διαβάσετε στην ομάδα σας την ιστορία «**Η ελπίδα ανήκει σε όλους**», σημειώστε στην πρώτη στήλη του παρακάτω πίνακα τα προβλήματα που περιγράφονται για κάθε κατηγορία ανθρώπων.
2. Στη συνέχεια προτείνετε πιθανές λύσεις, κατατάσσοντάς τις στον πυλώνα που η κάθε μία αντιστοιχεί.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ	ΛΥΣΕΙΣ		
	Διδασκαλία και μάθηση	Διοίκηση σχολείου σχολικός πολιτισμός	Συνεργασία με την κοινότητα
Παιδιά Πρόσφυγες			
Πρόσφυγες και γηγενείς μαθητές			
Εκπαιδευτικοί			
Γονείς			

6. Αναστοχασμός

Πόσο έτοιμος/η είμαι να υποδεχθώ παιδιά πρόσφυγες στο σχολείο;

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Προετοιμασία της εκπαιδευτικής κοινότητας, που υποδέχεται μαθητές/τριες πρόσφυγες. Σκοπός είναι να διαπιστωθούν προσωπικές ανάγκες, αλλά και του συνόλου των εκπαιδευτικών και να αναζητηθούν πηγές στις επίσημες ιστοσελίδες του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και των Ινστιτούτων Επιμόρφωσης, για να σχεδιαστεί ένα άμεσο πρόγραμμα κάλυψης αναγκών ώστε να αναπτυχθούν **α)** οι επάρκειες στη διαπολιτισμική και διαφοροποιημένη διδασκαλία και **β)** συμπεριληπτική λειτουργία σχολείου και τάξης.

ΣΤΟΧΟΙ

Στόχοι της δραστηριότητας είναι οι εκπαιδευτικοί να:

1. διερευνήσουν σε ποιο βαθμό μπορούν επαρκώς να υποδεχτούν πρόσφυγες και ποιες είναι οι ανάγκες τους για προσωπική και επαγγελματική ανάπτυξη στο πλαίσιο της κοινότητας,
2. δημιουργήσουν μία βιβλιοθήκη με πηγές για τους/τις εκπαιδευτικούς που σχετίζονται την εκπαίδευση των προσφύγων,
3. πάρουν πρωτοβουλία οργάνωσης επιμόρφωσης και ευαισθητοποίησης των εκπαιδευτικών της κοινότητας σχετικά με τη διαπολιτισμική και διαφοροποιημένη διδασκαλία ώστε να υπηρετήσουν όλοι/ες τη συμπερίληψη και με τη διδακτική μεθοδολογία του γνωστικού αντικείμενου τους.

ΠΡΟΣΔΟΚΩΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Με την ολοκλήρωση της δραστηριότητας οι εκπαιδευτικοί αναμένεται να:

1. αναγνωρίζουν τον βαθμό επάρκειάς τους σε σχέση με τη διαπολιτισμικότητα και τον δημοκρατικό πολιτισμό του σχολείου, που απαιτείται για τη συμπερίληψη των προσφύγων στο σχολείο,
2. αναζητούν τρόπους ώστε να υπηρετούν στην τάξη με τη διδασκαλία τους τη συμπερίληψη των παιδιών προσφύγων.

